

คุณแม่อาจารย์ทองสุข สำแดงปั้น

คุณแม่อาจารย์ทองสุข ลำแดงปั่น

แม่ชีทองสุข ลำแดงปั่น ท่านผู้เป็นเจ้าของประวัติอันจะกล่าวถึงโดยสังเขปนี้เป็นที่รู้จักนับถือกันโดยทั่วไปว่า ท่านเป็นอดีตแม่ชีทรงคุณธรรมและผู้มีศิษย์มากมายมีทั้งวิปัสสนาจารย์ผู้มีชื่อเสียง ครูบาอาจารย์ และเศรษฐีมีทรัพย์จำนวนมากมิใช่น้อย ซึ่งนิยมเรียกท่านด้วยความเคารพว่า **“คุณแม่อาจารย์ทองสุข ลำแดงปั่น”**

แม่ชีทองสุข เกิดเมื่อวันพุธที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๔๔๓ ปีชวด ที่บ้านสะพานเหลือง อำเภอบางรัก กรุงเทพฯ เป็นลูกคนที่ ๓ ของนายร่ม และนางวัน ชีวิตในวัยเด็กของท่านต้องผ่านอุปสรรคมากมายต่อมากท่านต้องกำพร้ามารดาและบิดาเมื่ออายุยังน้อย และท่านได้อยู่ในความอุปการะของคุณลุงซึ่งเป็นพี่ชายคุณแม่ที่สมุทพรปราการ และในกาลต่อมาท่านก็กลับมาอยู่ในความดูแลของคุณอาซึ่งเป็นน้องสาวของคุณพ่อที่บ้านสะพานเหลืองอีกครั้งหนึ่ง

ท่านได้แต่งงานกับคุณหมอชื่น ลำแดงปั่น ศัลยแพทย์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ชีวิตในการครองเรือนของท่านมีความราบรื่นโดยตลอด และมีบุตร ๒ คน แต่อยู่มาไม่นานนัก คุณหมอผู้สามีก็ถึงแก่กรรม ท่านจึงต้องประกอบการค้าขายเลี้ยงบุตรและตนเองให้เป็นอยู่ได้โดยไม่ผิดพลาด

เมื่ออายุได้ ๓๐ ปีเศษท่านได้เริ่มไปศึกษาสมถวิปัสสนาตามแนววิชา

ธรรมกายที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กับ
หลวงพ่อดาวดึงส์ที่มีเวลาว่าง
เพียงพอที่จะปลีกตนไปได้

วันหนึ่งเมื่อท่านได้เข้าฝึก
ปฏิบัติธรรมตามปกติและครั้งนี้ยิ่ง
ใส่ใจหนักเมื่อได้ฟังหลวงพ่อดาวดึงส์
สอนว่า จะยืน จะเดิน จะนั่ง จะนอน
อย่าทำให้ใจให้คลอน ให้หยุดให้นิ่งอยู่ที่
ศูนย์กลางกายโดยมีบริกรรมภาวนา
ว่า “สัมมา อะระหัง” วันนั้นเมื่อออก
จากกรรมฐานแล้ว ก็รู้สึกหิว ท่าน
จึงเดินไปซื้ออาหารที่ตลาดประตูน้ำ

ใกล้กับวัด ขณะที่กำลังเดินไปนั้น ใจของท่านก็ตรึงนิ่งจรดที่ศูนย์กลางกาย
ตามคำสอนของหลวงพ่อดาวดึงส์ ในระหว่างที่เดินอยู่นั้นเอง ท่านก็เห็นดวงธรรม
เกิดเป็นดวงใสสะอาดที่ศูนย์กลางกาย มองครั้งใดเห็นสว่างไปหมดท่านก็เพ่ง
มองอยู่อย่างนั้นขณะที่เดินอยู่ พอถึงตลาดท่านเร่งรีบประทานโดยเร็วแล้วก็
รีบเดินกลับวัดด้วยเกรงว่าดวงธรรมจะดับหรืออันตรธาน และเหตุการณ์นี้
ย่อมเป็นเหตุการณ์สำคัญของผู้ปฏิบัติธรรม เมื่อปฏิบัติจนได้ผลแล้วจะต้อง
รักษาไว้ให้ได้ให้ดี ท่านก็ได้กราบเรียนให้หลวงพ่อดาวดึงส์ทราบถึงการเห็นดวงธรรม
และได้ปฏิบัติธรรมจนมั่นคงในระยะต่อมา ด้วยความกรุณาของแม่ชีบุญช่วย
และแม่ชีบุญมี

ขณะที่เมื่อท่านได้ธรรมกายนั้นท่านอายุ ๓๕ ปี เมื่อท่านเรียนมากขึ้นก็
เกิดศรัทธาเลื่อมใสบวชเป็นแม่ชีที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เมื่ออายุได้ ๔๐ ปี
ท่านได้ศึกษาจนมีความรู้มั่นคงแล้วพระเดชพระคุณหลวงพ่อดาวดึงส์จึงได้
ไว้วางใจมอบหมายส่งท่านไปเป็นอาจารย์ช่วยสอนพระกัมมัฏฐานแก่กุลบุตร

กุลธิดาตามกำลังความสามารถ แม้ท่านจะไม่มั่นใจตัวเองเท่าใดนัก รู้สึกไม่กล้าไปสอน แต่ด้วยความเคารพในพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญเป็นอาจารย์ ท่านก็ปฏิบัติตามบัญชานั้น

คุณแม่อาจารย์ทองสุขของบรรดาศิษย์ทั้งหลายนั้นเป็นครูชั้นเลิศ มีวิธีการสอนที่ละเอียดลออ ท่านเน้นและทบทวนธรรมที่ได้สอนไปแล้วอยู่เสมอไม่เห็นแก่เหน็ดแก่เหนื่อย ทุ่มเททั้งร่างกายแรงใจให้ศิษย์เพื่อให้ศิษย์รู้จำได้เข้าใจจริง จนประสบผลสำเร็จสมดังที่หลวงพ่อไว้วางใจให้ท่านเป็นผู้สอนเผยแพร่วรรณะ

แม่ชีทองสุขมีความสามารถในการสอน เมื่อถามก็ตอบให้เข้าใจได้
และจะแนะนำแก้ไขข้อขัดข้องอุปสรรคต่างๆ ด้วยความเมตตา ท่านได้สอนหลักการแก่ศิษย์ในการปฏิบัติพระกรรมฐานเสมอว่า “อย่าเกร็งตัว อย่ากรอกลูกนัยน์ตา กำหนดบริกรรมนิมิตและบริกรรมภาวนาเรื่อยไป กำหนดใจไว้ที่ศูนย์กลางกายรู้เฉยๆ ว่าใจเรานี้อยู่ที่ศูนย์กลางกาย รู้เพียงเท่านี้ก่อน ไม่ต้องร้อนใจ ทำใจให้เฉยๆ

แม่ชีจันทร์, แม่ชีทองสุข, แม่ชีเอียร

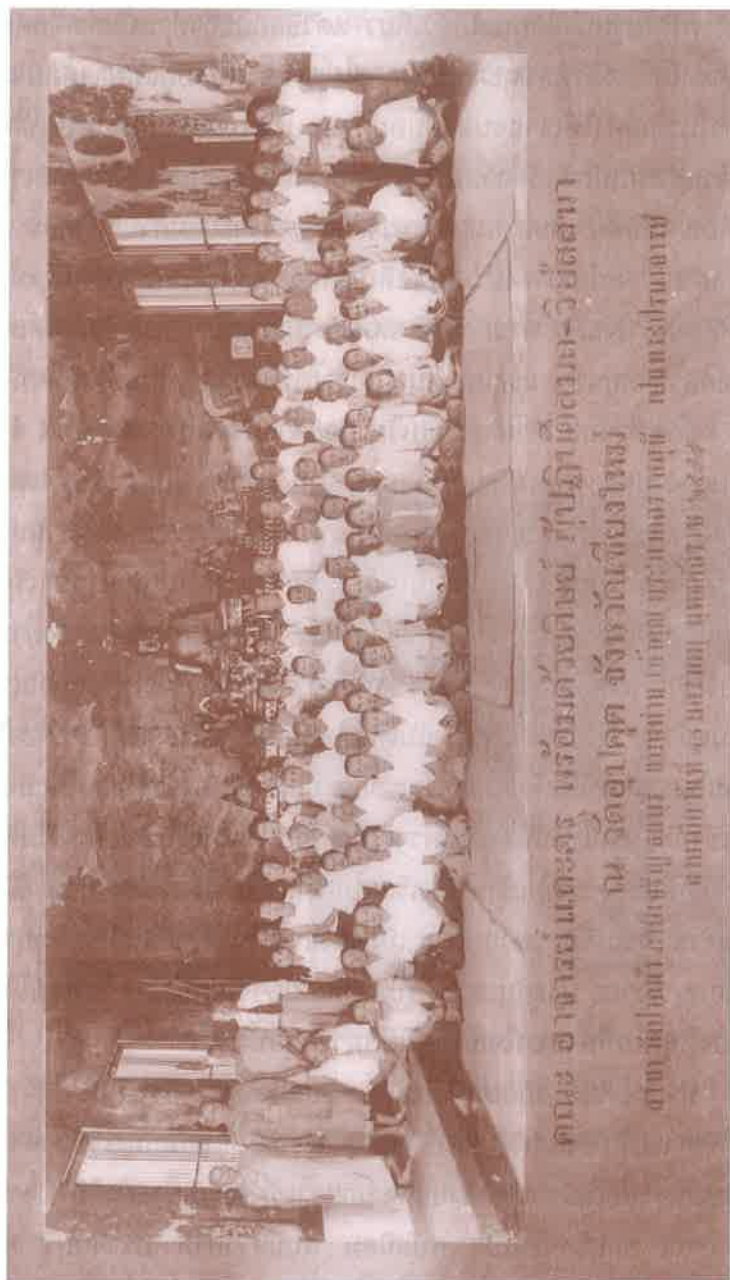
เรื่อยๆ ตัดความกังวล ตัดความอยากรู้อยากเห็นเร็วๆ นั้นเสีย ยังไม่เห็นก็อย่าเสียใจ ขอให้ทำให้ถูกต้องและมีความเพียรเถิด ธรรมะเป็นของจริงถึงเวลาแล้วเห็นเอง เมื่อเห็นแล้วก็อย่าดีใจเกินไป เพราะจะทำให้มนิมนั้นหายได้”

ท่านไม่รู้หนังสือเลยสักตัวเดียว แต่วิธีสอนของท่านนั้นละเอียดละออ ย่ำแล้วย่ำเล่า กลัวศิษย์จะจำไม่ได้ จะไม่เข้าใจ จริงอยู่แม้บางตอนจะเป็น ถ้อยคำโบราณทำให้เรางงสงสัยอยู่บ้าง เมื่อถามท่านก็ตอบให้เข้าใจได้ ข้าพเจ้าแต่แรกไม่กล้าซักถามด้วยมัวแต่เกรงใจ หลงไปค้นตำราเสียเวลาไป สองเดือน เป็นที่น่าเสียดายมาก เพราะความจริงจะถามท่านๆ ก็ตอบได้และ ให้ความสว่างแก่เราได้เป็นอย่างดีนอกจากจะสอนอย่างย่ำแล้วย่ำเล่า เพื่อให้ศิษย์เข้าใจแล้ว ท่านยังมีวิธีสอนอย่างที่เราเรียกว่าไม่กลัวเหน็ดเหนื่อย หรือไม่กลัวขาดทุนขาดแรงเลย จนพวกเราได้รับความรู้เป็นอย่างดีโดยทั่วกัน

ขณะที่ท่านสอนท่านจะเรียบเรียงถ้อยคำ ลำดับเหตุ ลำดับผล จัดวาง ความยากง่ายอย่างเหมาะสมกับศิษย์จนเข้าถึงแก่นการศึกษาได้อย่างดีเยี่ยม เหมือนอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับตารางสอนและจัดวางหลักสูตรแห่งการศึกษาจากง่ายถึงยากเป็นสำคัญมิให้ลดหลั่นก้ำก๋าย และการนำเรื่องมา เปรียบเทียบที่ให้ความกระจ่างแจ้งแก่เนื้อหา ดังเช่นหลักการสอนของท่านที่ว่า “ใจของเราเป็นของละเอียด ไม่ใช่ของหยาบ ถึงแม้ใจเราจะไม่วอกแวกไปไหน ต่อไหนแล้วก็ตาม แต่หากจะบังคับให้หยุดทันทีก็ยังลำบากได้ เราต้องใช้วิธี ตะล่อมใจเราทีละเล็กทีละน้อย ใจเราก็จะยอมหยุดเอง อุปมาเหมือนเราจะ จับไก่เข้าเล้า หากใช้วิธีวิ่งพรวดพราดเข้าไปจับ ไก่จะหนีไป จับตัวไว้ไม่ได้ แต่ หากใช้วิธีค่อยๆ ตะล่อมเข้าหาไก่ เรียกไก่เข้ามา ไก่นั้นจะเชื่อง ยอมให้เราจับ ได้โดยง่าย จึงเปรียบเหมือนเรา เมื่อฟังแรงเกินไปใจก็จะไม่ยอมหยุด ถ้า หากค่อยๆ ภาวนา ประคับประคองนิมิตให้เห็นบ้างไม่เห็นบ้าง ในที่สุดใจนั้นก็ จะเชื่องหยุดในที่ตั้งของใจคือที่ศูนย์กลางกายนั่นเอง”

ท่านกับศิษย์เอกคนหนึ่งของท่านคือแม่ชีเอียร ธีรสวัสดิ์ ได้จาริกไป เผยแพร่การปฏิบัติสมถวิปัสสนาวิชชาธรรมกาย ตามบัญชาของพระเดช พระคุณหลวงพ่อบุญในสถานที่หลายแห่ง นอกจากที่วัดปากน้ำแล้วก็มี บางปะกง ฉะเชิงเทรา ชลบุรี บ้านบึง พนัสนิคม พนมสารคาม ปราจีนบุรี ท่าเรือ

คณะ อาจารย์และครู พร้อมด้วยศิษย์ ที่โรงเรียนราชบัณฑิตยสถาน

ณ วัดสุทัศน์ จังหวัดพระนคร

ถ่ายเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๗ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๖๐

ตามบันทึก ๑๖ มีนาคม ๒๔๖๐

คุณยายทองสุขเปิดสอนธรรมกายที่วัดร่องธารท่าลี่ จ.ลำพูน มีผู้ได้ธรรมกาย ๒๔ คน
ภาพถ่าย เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๔๔

ทำประทุม หาดยาง ระแหง นครปฐม ราชบุรี สิงห์บุรี นครสวรรค์ ตะพานหิน พิษณุโลก และเชียงใหม่ เป็นอาทิ ท่านได้สอนแห่งละนานบ้าง ไม่นานบ้าง แล้วก็ไปสอนที่อื่นเว้นช่วงไว้แล้วก็กลับมาสอนที่เดิมอีก วนเวียน อยู่ดังนี้ ท่านมีลูกศิษย์มากมาย เฉพาะที่ได้ธรรมถึงธรรมกายนั้นมีจำนวนเป็น พันคน

ท่านมิได้ละทิ้งหน้าที่ที่หลวงพ่อบุญธรรมของท่านมอบหมายไว้เลย จวบจนวาระสุดท้ายของชีวิต เมื่อท่านป่วยลง ท่านได้มีศิษย์เอกอีกคนหนึ่ง ของท่านคือแม่ชีจันทร์ ขนนกยูง อีกทั้งคุณสนุ่น คุณนายจำรัส เทพวัลย์ ศิษยานุศิษย์ และท่านผู้อื่นอีกมากมายได้ให้การดูแลพยาบาล ด้วยความ

แม่ชีจันทร ชนนกยุง

แม่ชีเวียร ชีรสวัสดิ์

กตัญญูกตเวทีและเมตตาต่อท่านอย่างเต็มที่ และเท่าที่จะสามารถทำได้ ท่านได้ถึงแก่มรณกรรมเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๐๖ เวลา ๑๙.๓๕ น. ในที่พักของท่านในวัดปากน้ำ ด้วยอาการอันสงบ ในท่ามกลางญาติสนิทมิตรสหาย และศิษยานุศิษย์ตลอดจนท่านที่เคารพนับถือ ท่านสิริอายุ ๖๓ ปี อยู่ในเพศผู้ทรงศีลประมาณ ๒๓ ปี

